

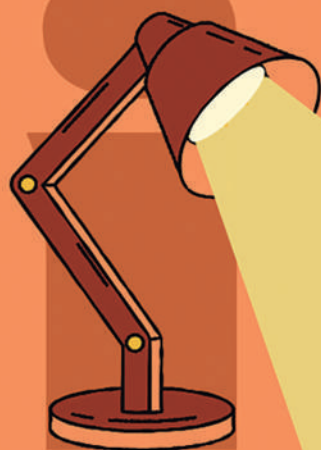
Наукові перспективи
Видавнича група

Успіхи

досягнення
у науці

№ 6(6)
2024

**Ми висвітлимо ваші
професійні здобутки**

серія "Управління та адміністрування"
серія "Соціальні та поведінкові науки"
серія "Освіта"
серія "Право"

*Інститут держави і права імені В.М.Корецького
НАН України*

Видавнича група «Наукові перспективи»

*Всеукраїнська Асамблея докторів наук з державного
управління*

«Успіхи і досягнення у науці»

*(Серія «Право», Серія «Освіта», Серія «Управління
та адміністрування», Серія «Соціальні та
поведінкові науки»)*

№ 6(6) 2024

Київ – 2024

*V.M. Koretsky Institute of State and Law of the National
Academy of Sciences of Ukraine*

Publishing Group “Scientific Prospects”

*All-Ukrainian Assembly of Doctors of Science in Public
Administration*

«Successes and Achievements in Science»

*(Law Series, Education Series, Management and
Administration Series, Social and Behavioral
Sciences Series)*

№ 6(6) 2024

Kyiv – 2024

ISSN 3041-1254 Online

УДК 0/3+7/8]:001.31](477)(051)

DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-6\(6\)](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-6(6))

“Успіхи і досягнення у науці (Серія «Право», Серія «Освіта», Серія «Управління та адміністрування», Серія «Соціальні та поведінкові науки»)»:
журнал. 2024. № 6(6) 2024. С. 940.

Рекомендовано до друку Президією Всеукраїнської Асамблеї докторів наук з державного управління (Рішення від 19.08.2024, № 7/8-24)

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України # 582 від 24.04.2024 журнал включений до Переліку наукових фахових видань України, категорія “Б”, спеціальності: 081 Право; 281 Публічне управління та адміністрування; 073 Менеджмент, 076 Підприємство та торгівля, 072 Фінанси, банківська справа та страхування, 051 Економіка

Журнал видається за підтримки Інституту філософії та соціології Національної академії наук Азербайджану, Всеукраїнської асоціації педагогів і психологів з духовно-морального виховання, Християнської академії педагогічних наук України

Журнал публікує наукові розвідки з теоретичних та прикладних аспектів гуманітарних, соціальних, поведінкових наук, освіти, права, а, також, управління та адміністрування з метою їх впровадження у сучасній освітній простір

Наукове видання включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus (IC), Research Bible та до міжнародної пошукової системи Google Scholar

Головний редактор: Крусян Анжеліка Романівна – Вчений секретар Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України, доктор юридичних наук професор, Заслужений юрист України (Київ, Україна).

Редакційна колегія:

Члени редакції журналу з галузі знань "Право":

1. Кваша Оксана Олександрівна – доктор юридичних наук професор, Заслужений юрист України (Київ, Україна)
2. Булкат Марина Сергіївна - доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри галузевого права та загальноправових дисциплін Інституту права та суспільних відносин Відкритого міжнародного університету розвитку людини «УКРАЇНА», науковий консультант департаменту аналітичної та правової роботи апарату Верховного Суду (Київ, Україна)
3. Драган Олена Василівна - доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України (Київ, Україна)
4. Тимченко Геннадій Петрович - доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту держави і права ім. В.М. Корецького НАН України (Київ, Україна)
5. Губанов Олег Олександрович - доктор юридичних наук, професор, професор кафедри службового та медичного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київ, Україна)
6. Канцір Володимир Степанович - доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального права і процесу Інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка» (Львів, Україна)
7. Світличний Олександр Петрович - доктор юридичних наук, професор, професор кафедри цивільного та господарського права Національного університету біоресурсів і природокористування України (Київ, Україна)
8. Оробець Костянтин Миколайович - кандидат юридичних наук, доцент, асистент кафедри кримінально-правової політики Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (Харків, Україна)
9. Кришевич Ольга Володимирівна - кандидат юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ (Київ, Україна)
10. Тимчишин Андрій Михайлович - доктор юридичних наук, доцент, завідувач кафедри права та гуманітарних дисциплін Відокремленого структурного підрозділу закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», Івано-Франківська філія (Івано-Франківськ, Україна)
11. Шевчук Олександр Михайлович - доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (Харків, Україна)

Члени редакції журналу з галузі знань "Управління та адміністрування":

1. Романенко Євген Олександрович - доктор наук з державного управління, професор, Заслужений юрист України, полковник Генерального штабу Збройних Сил України, Президент Всеукраїнської асамблеї докторів наук з державного управління (Київ, Україна)
2. Пахомова Тетяна Іванівна - доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри місцевого самоврядування та розвитку територій Навчально – наукового інституту публічної служби та управління Національного університету «Одеська політехніка» (Одеса, Україна)

3. Мельниченко Олександр Охотолійович - доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я Харківського національного медичного університету Міністерства охорони здоров'я України (Харків, Україна)
4. Ситник Григорій Петрович - доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри глобальної та національної безпеки Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київ, Україна)
5. Андріяш Вікторія Іванівна - доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування Навчально-наукового інституту публічного управління та адміністрування Чорноморського національного університету імені Петра Могили (Миколаїв, Україна)
6. Бельська Тетяна Валентинівна - доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та економіки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського (Київ Україна)
7. Кухарчук Петро Михайлович - доктор філософії в галузі 28 публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування», доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Комунального закладу вищої освіти «Вінницька академія безперервної освіти» (Вінниця, Україна)
8. Василенко Надія Володимирівна - доктор філософії в галузі 0-11- Науки про освіту, магістр Публічного управління та адміністрування, професор, професор кафедри управління та адміністрування Комунального закладу вищої освіти «Вінницька академія безперервної освіти» (Вінниця, Україна)
9. Новаченко Тетяна Василівна - доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри державно-правових дисциплін та публічного управління факультету №4 Донецького державного університету внутрішніх справ
10. Грищенко Трина Миколаївна - доктор наук з державного управління, доцент, заступник директора з наукової роботи ННІ неперервної освіти і туризму Національного університету біоресурсів і природокористування України (Київ, Україна)
11. Гончарук Наталія Трохимівна - доктор наук з державного управління, професор, Заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування Навчально-наукового інституту державного управління Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» (Дніпро, Україна)
12. Мосора Лариса Степанівна - кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу (Івано-Франківськ, Україна)
13. Клименко Анастасія Сергіївна - доктор філософії в галузі 28 публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування», директор центру підвищення кваліфікації кадрів, доцент кафедри місцевого самоврядування та розвитку територій Національного університету «Одеська політехніка» (Одеса, Україна)
14. Улько Євгеній Миколайович - кандидат економічних наук, член-кореспондент Академії економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та бізнесу Державного біотехнологічного університету Старший науковий співробітник відділу інноваційної економіки, зовнішніх зв'язків та інформатизації наукових досліджень ННЦ «Інститут ґрунтознавства та агрохімії імені О. Н. Соколовського»
15. Логоша Роман Васильович - доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри аграрного менеджменту та маркетингу Вінницького національного аграрного університету (Вінниця, Україна)
16. Безена Іван Михайлович - кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри соціально-гуманітарної освіти, Комунальний заклад вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради» (Дніпро, Україна)
17. Зелінська Галина Олексіївна - доктор економічних наук, професор, професор кафедри прикладної економіки Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу (Івано-Франківськ, Україна)
18. Канцір Ірина Анатоліївна - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри теоретичної та прикладної економіки Національного університету «Львівська політехніка» (Львів, Україна)
19. Леонов Ярослав Володимирович - доктор економічних наук, доцент, професор кафедри менеджмент фізичної культури Харківська державна академія фізичної культури (Харків, Україна)
20. Карпінський Борис Андрійович - доктор економічних наук, професор, професор кафедри публічного адміністрування та управління бізнесом Львівського національного університету імені Івана Франка (Львів, Україна)
21. Антипенко Надія Василівна - доктор економічних наук, професор, професор кафедри економічної кібернетики Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (Київ, Україна)
22. Гой Наталія Василівна - спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, кандидат економічних наук, доцент кафедри управління та бізнес-адміністрування Прикарпатського університету імені Василя Стефаника
23. Брік Світлана Володимирівна - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри обліку і фінансів Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (Харків, Україна)

Члени редакції журналу з галузі знань "Соціальні та поведінкові науки":

1. Залуцька Христина Ярославівна - доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки підприємства та інвестицій Національного університету «Львівська політехніка», (Львів, Україна)
2. Карпенко Лідія Миколаївна - доктор економічних наук, професор, міжнародний професор, професор кафедри місцевого самоврядування та розвитку територій Інституту публічної служби та управління Національного університету «Одеська політехніка» (Одеса, Україна)
3. Македон Вячеслав Владиславович - доктор економічних наук, професор, професор кафедри міжнародної економіки і світових фінансів Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара, (Дніпро, Україна)
4. Квасній Любов Григорівна - кандидат економічних наук, доцент, професор кафедри математики та економіки Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
5. Ходаківський Володимир Миколайович - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки, підприємництва та туризму Поліського національного університету (Житомир, Україна)
6. Угоднікова Олена Ігорівна - кандидат економічних наук, доцент кафедри туризму та готельного господарства Харківського національного університету міського господарства імені О.М. Бекетова (Харків, Україна)
7. Слободянюк Ольга Василівна - доктор економічних наук, професор, професор кафедри національної економіки національної економіки Національного університету «Одеська юридична академія», (Одеса, Україна)
8. Грабарев Андрій Володимирович - кандидат економічних наук, доцент кафедри інформатики та системології КНЕУ, (Київ, Україна)

Члени редакції журналу з галузі знань "Освіта":

1. Гончарук Віталій Володимирович - кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри хімії та екології Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (Умань, Україна)
2. Гумеїр Гусейн Ахмедов - доктор педагогічних наук, професор (Баку, Азербайджан)
3. Дергач Маргарита Альфрїтівна - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри спеціальної освіти Хортицької національної навчально-реабілітаційної академії (Запоріжжя, Україна)
4. Зеленська Людмила Дмитрівна - доктор педагогічних наук, професор, декан факультету історії і права, професор кафедри освітології та інноваційної педагогіки Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди (Харків, Україна)

5. Козубцов Ігор Миколайович - доктор педагогічних наук, старший науковий співробітник, професор кафедри бойового застосування засобів зв'язку (доцент кафедри військово-гуманітарних дисциплін) Військового інституту телекомунікацій та інформатизації імені Героїв Крут (Київ, Україна)
6. Красницька Ольга Володимирівна - кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри суспільних наук Національного університету оборони України (Київ, Україна)
7. Лаппо Віолетта Валеріївна - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки і психології, Коломийський навчально-науковий інститут Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (Коломия, Україна)
8. Литовченко Ірина Миколаївна - доктор педагогічних наук, професор (Київ, Україна)
9. Миколайко Володимир Валерійович - кандидат педагогічних наук, доцент, Проректор з міжнародних зв'язків та стратегічного розвитку Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (Умань, Україна)
10. Ненько Юлія Петрівна - доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри професійної мовної комунікації Черкаського інституту пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля Національного університету цивільного захисту України (Черкаси, Україна)
11. Островська Маріанна Ярославівна - кандидат педагогічних наук, Доктор філософії в галузі педагогіки, доцент кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної освіти та управління закладами освіти Закарпатського угорського інституту імені Ференца Ракоці II, (Берегово, Україна)
12. Поліщук Наталія Миколаївна - доктор філософії, викладач кафедри медико-біологічних основ фізичної культури Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (Умань, Україна)
13. Синеккоп Оксана Степанівна - доктор педагогічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови технічного спрямування №2 Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського" (Київ, Україна)
14. Чугай Оксана Юрійівна - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри англійської мови технічного спрямування №2 Національного технічного університету України «Київський політехнічний університет імені Ігоря Сікорського», (Київ, Україна)
15. Шулигіна Раїса Андріївна - кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри дошкільної освіти Українського державного університету імені Михайла Драгоманова (Київ, Україна)

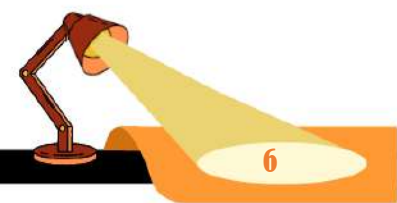
Статті розміщені в авторській редакції. Відповідальність за зміст та орфографію поданих матеріалів несуть автори.

ЗМІСТ

СЕРІЯ «Право»

Берч В.В. <i>ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО МЕТОДОЛОГІЇ ДОСЛІДЖЕННЯ БЕЗПОСЕРЕДНЬОЇ УЧАСТІ НАРОДУ У РЕАЛІЗАЦІЇ СУДОВОЇ ВЛАДИ</i>	16
Бублейник В.А. <i>ДЕЯКІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОВНОВАЖЕНЬ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ЩОДО НАДАННЯ ЕЛЕКТРОНИХ ПОСЛУГ У СФЕРІ МІГРАЦІЇ ТА ГРОМАДЯНСТВА В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ</i>	26
Варакута І.О. <i>ПРАВОВЕ ВИХОВАННЯ: ВІД АНТИЧНОСТІ ДО СУЧАСНОСТІ</i>	34
Войцещук А.Д., Гуцул І.А. <i>КОНТРАБАНДА КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ: СУЧАСНІ ЗАГРОЗИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ</i>	44
Волинець В.В. <i>ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ЕЛЕКТРОННІЙ КОМЕРЦІЇ: ПОТОЧНІ ПИТАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ</i>	57
Волкова Н.В., Махмудов Х.З., Михайлова О.С. <i>ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В КОМЕРЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ</i>	68
Жукова І.В. <i>НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ ПІДХІД ДО РОЗГЛЯДУ ФОРМУВАННЯ ТЕОРЕТИЧНИХ АСПЕКТІВ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ</i>	81
Запотоцька О.В. <i>НАУКОВІ АСПЕКТИ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ СЛУЖБОВОГО ПРАВА У АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІЙ ДОКТРИНІ УКРАЇНИ</i>	92
Комаринська Ю.Б., Мировська А.В., Патик Л.Л. <i>ОБСТАВИНИ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ВСТАНОВЛЕННЮ ТА ДОКАЗУВАННЮ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ДОМАШНІМ НАСИЛЬСТВОМ</i>	102

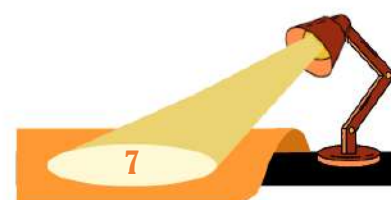

Кругляк К.Б. <i>ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ СТОРІН У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ</i>	116
Намясенко О.К., Ратушний С.М. <i>ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ: У ПОШУКАХ МОДЕЛІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ</i>	128
Нікіфорова Т.І. <i>СУДОВА ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПРОБАЦІЙНОГО НАГЛЯДУ</i>	141
Політова А.С. <i>СТАН НАУКОВОЇ РОЗРОБКИ ПРОБЛЕМ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ</i>	156
Пустовіт Ю.Ю. <i>ЛІЦЕНЗУВАННЯ АЗАРТНИХ ІГОР В УКРАЇНІ</i>	168
Телявський А.М. <i>ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА ЧАСТКУ УЧАСНИКА ТОВАРИСТВА: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ</i>	178
Шевчук О.Т. <i>ПРАВО НА ДИВІДЕНДИ УЧАСНИКА ГОСПОДАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА ЯК СКЛАДОВА ПРАВА ВЛАСНОСТІ: ПРАВОВІ ГАРАНТІЇ ТА ЗАХИСТ</i>	197

СЕРІЯ «Управління та адміністрування»

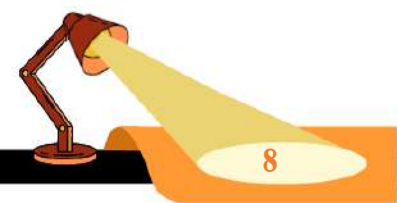
Bilynska M.M., Dolzhenkov O.O. <i>IMPROVING THE MECHANISMS OF PUBLIC ANTI-CRISIS POLICY IN UKRAINE AFTER THE WAR</i>	213
Danylov O.V. <i>BLOCKCHAIN TECHNOLOGIES AND DIGITAL TRADE: NEW PERSPECTIVES FOR GLOBAL ECONOMIC DEVELOPMENT</i>	225
Klymchuk M.P. <i>ENSURING GLOBAL ENERGY SECURITY IN CURRENT GEOPOLITICAL CONDITIONS</i>	237

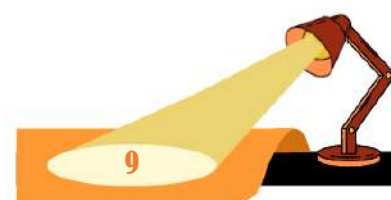
**Успіхи і
досягнення
у науці**

- Андрусів У.Я., Мажак Ю.М.** 246
*ЗЕЛЕНЕ БУДІВНИЦТВО ЯК ІННОВАЦІЯ ВІДНОВЛЕННЯ БУДІ-
ВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ*
- Андрушків І.П., Ратич У.І.** 256
*НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-
ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДО ПОЧАТКУ ВОЄННОГО СТАНУ В
УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ*
- Антипенко І.В., Ігнатенко В.О.** 269
*ПОВОЄННЕ ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ: ПУБЛІЧНО-
УПРАВЛІНСЬКІ ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ*
- Антипенко І.В., Михно В.В.** 278
*ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В УМОВАХ ТРАДИЦІЙНОЇ
СИСТЕМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ: ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ*
- Беззубко Л.В., Точонов І.В., Беззубко Б.І.** 286
ЦИФРОВІЗАЦІЯ: ПРОБЛЕМИ І ВИКЛИКИ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ
- Богданенко А.І.** 298
*СВІТОГЛЯДНІ КОМПОНЕНТИ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ТЕОЛОГІЇ У
НАУКОВОМУ ДИСКУРСІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ*
- Вербовенко О.П.** 313
*АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТЕЙ ВІДОМОГО НАУКОВО-МЕТОДИЧНОГО
АПАРАТУ ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ТАКТИЧНОГО ТА ОПЕРАТИВНОГО РІВНІВ
ВІЙСЬКОВОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ЇЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ*
- Волкова Н.В., Світлична А.В., Михайлова О.С.** 322
*ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ СПОЖИВАЧІВ У КОНТЕКСТІ
ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ПІДПРИЄМНИЦТВІ І
ТОРГІВЛІ*
- Гасюк І.Л., Іваній О.М.** 333
*КОЛЕГІАЛЬНІ ТА ЕКСПЕРТНІ МЕТОДИ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВ-
ЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ*
- Голоцван С.В.** 350
*ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: ПЕРСПЕКТИВИ
ЦИФРОВИХ ПЛАТФОРМ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА*

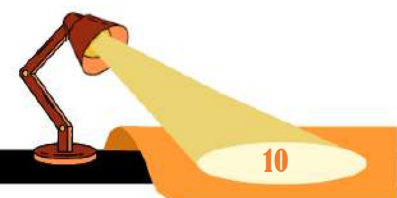

Данилов О.В. <i>БЛОКЧЕЙН ТЕХНОЛОГІЇ У ГЛОБАЛЬНИХ ФІНАНСОВИХ І ТОРГОВЕЛЬНИХ ОПЕРАЦІЯХ: ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ МІЖНАРОДНОГО БІЗНЕСУ</i>	364
Єрмак В.О., Логвиненко О.М. <i>ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ ТЕХНІЧНОЇ ТА ФІНАНСОВОЇ ДОПОМОГИ ДЛЯ ВІДНОВЛЕННЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ У ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД</i>	381
Замідра С.В. <i>ГАРМОНІЗАЦІЯ ВНУТРІШНЬОГРУПОВИХ ТА МІЖГРУПОВИХ СОЦІАЛЬНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ТА РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ У ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ВІДБУДОВИ СОЦІАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ГРОМАД</i>	395
Карпенко Ю.В., Животенко В.О., Дзеверіна К.С., Богданівський В.В. <i>НЕМАТЕРІАЛЬНА МОТИВАЦІЯ ПЕРСОНАЛУ В СУЧАСНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ ПІДПРИЄМСТВА</i>	413
Кириленко М.М. <i>ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ІМІДЖУ ДЕРЖАВИ</i>	426
Клименко О.С. <i>ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ СУДОВО-МЕДИЧНИХ ЕКСПЕРТИЗ У ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД</i>	437
Кошовий Б.-П.О. <i>СИСТЕМА СУБ'ЄКТІВ ДОСЯГНЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ НАЦІЇ ЯК КОМПЛЕКСНОГО СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ЗАВДАННЯ</i>	446
Крейденко В.В. <i>ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПРЕЗИДЕНТСЬКО-ПАРЛАМЕНТСЬКОЇ ФОРМИ ПРАВЛІННЯ (1996-2006, 2010-2014 РР.)</i>	460
Лаврентій Д.С. <i>СОЦІОЛОГІЧНІ ВИМІРИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ МЕДИЧНОЮ СФЕРОЮ УКРАЇНИ</i>	472

Лаврентій Д.С. <i>СИСТЕМА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я: АНАЛІЗ КАТЕГОРІАЛЬНО-ПОНЯТІЙНОГО АПАРАТУ</i>	483
Лапичак Н.І. <i>ІСТОРИЧНІ ЗАСАДИ ЕВОЛЮЦІЇ РОЗВИТКУ ПРОЦЕСУ СТАНДАРТИЗАЦІЇ Й СЕРТИФІКАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ: ЗМІНИ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ</i>	498
Левкун Т.В., Мельничук В.І. <i>ІНСТИТУЦІЙНІ ЗАСАДИ МЕХАНІЗМУ ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	506
Магомедов А.О. <i>ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ</i>	520
Мельниченко О.А., Косенко А.В., Кравченко Ж.Д., Савченко І.Г. <i>ЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПРОМИСЛОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЛЯ РОЗБУДОВИ ТЕРИТОРІЙ ТА РОЗВИТКУ СУМІЖНИХ ГАЛУЗЕЙ/СФЕР НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ</i>	538
Міщук Є.В., Іванов Р.В. <i>УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КАДРОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА</i>	550
Равлінко З.П. <i>СТРУКТУРИЗАЦІЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ БЕЗПЕКОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА</i>	560
Савченко В.Ю. <i>ТАЛАНТ-МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ТРЕНД РОЗВИТКУ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМИ РЕСУРСАМИ НА ДЕРЖАВНІЙ СЛУЖБІ</i>	571
Сагачко Ю.М., Заїка С.О., Грідін О.В. <i>РОЛЬ ЕКСПЕРТНОЇ АНАЛІТИКИ У ВЗАЄМОДІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО ТА ОПЕРАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОГО ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ</i>	585

Світлична В.Ю. 595
*УДОСКОНАЛЕННЯ КОМУНІКАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ПІДПРИЄМСТВ
ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОЇ СФЕРИ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ
РЕЗУЛЬТАТІВ НЕЙРОМАРКЕТИНГОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ*

Скорик Г.І., Кармазин М.Т. 607
*ПРОБЛЕМИ ТІНЬОВОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ
ВОЄННОГО СТАНУ*

Філіппова В.Д. 622
СУЧАСНИЙ МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ДЕРЖАВИ

Халіна О.В., Шмагало В.І. 635
*ОСНОВНІ АСПЕКТИ РЕЛОКАЦІЇ БІЗНЕСУ ЯК СПОСОБУ ЗБЕРЕЖЕННЯ
ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВІЙНИ*

Хвалібота Р.І. 650
*ЗМІНИ В МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ Й ЇХ ВПЛИВ НА ТРАНСФОР-
МАЦІЮ СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕМОГРАФІЧНОЇ БЕЗПЕКИ:
ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ПАРАДИГМИ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ*

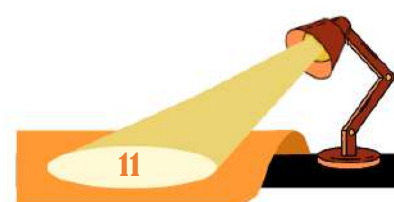
СЕРІЯ «Соціальні та поведінкові науки»

**Hrabariev A.V., Derbentsev V.D., Rososhenko V.M., Myslynskyi D. I.,
Fedorenko O.D.** 658
*AI IN BANKING: CURRENT APPLICATIONS, CHALLENGES, AND
PROSPECTS*

**Korohodova O.O., Voitko S.V., Chernenko N.O., Hlushchenko Ya.I.,
Omelianchuk R.O.** 675
*THE ROLE OF LOGISTICS IN ORGANIZING INTERNATIONAL
TRANSPORTATION*

Pereguda Yu.A. 687
*METHODOLOGICAL PRINCIPLES AND FACTORS OF EFFECTIVE
FINANCIAL ACTIVITY DEVELOPMENT MANAGEMENT ENTERPRISES
LIVESTOCK*

Rekunenko I.I., Shupik A.V. 708
*ADAPTING BUSINESS MODELS FOR COMPETITIVE ADVANTAGE IN
THE IT SECTOR*

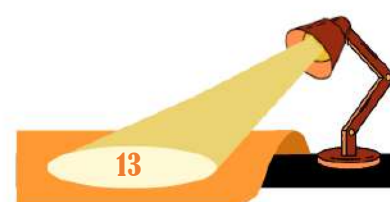

Антонюк Д.А., Коляда О.О. <i>ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ</i>	726
Арзянцева Д.А., Захаркевич Н.П., Токар І.І. <i>ФОРМУВАННЯ БІЗНЕС-МОДЕЛЕЙ ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СТАРТАПІВ</i>	738
Бородіна Ю.Р., Глущенко Я.І. <i>АНАЛІЗ ТА НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ ПЕНСІЙНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ</i>	752
Вдовенко Л.О., Поліщук С.П. <i>ВИКЛИКИ РЕФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ</i>	762
Вірт М.Ю. <i>ЗМІНА ПРІОРИТЕТІВ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ</i>	775
Волощук Т.В. <i>ПРОГРАМИ СПІВРОБІТНИЦТВА ЄС З УКРАЇНОЮ: ІНСТРУМЕНТИ, ОСОБЛИВОСТІ, БЮДЖЕТ ТА ПРІОРИТЕТИ</i>	785
Глущенко А.М. <i>СУТНІСТЬ «ЗЕЛЕНОЇ» ЕКОНОМІКИ: ІСТОРІЯ КОНЦЕПЦІЇ ТА СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ</i>	798
Касьянчук С.М. <i>СТРАТЕГІЇ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ РИНКУ</i>	808
Краснова І.В., Вовк Є.О., Головін А.Ю. <i>ТЕНДЕНЦІЇ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ФІНАНСОВОГО РИНКУ</i>	820
Кривоберець М.М., Перегуда Ю.А., Башинська М.І. <i>АНАЛІЗ РОЛІ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ ТА ЛОГІСТИКИ У СВІТОВІЙ ЕКОНОМІЦІ ТА СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ РОЗВИТКУ</i>	836
Кузьома В.В. <i>ІНСТИТУЦІЙНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ТА ЙОГО СКЛАДОВІ ЯК ПЕРЕДУМОВА СТАНОВЛЕННЯ ЦИРКУЛЯРНОЇ ЕКОНОМІКИ</i>	849

Кульчицька Н.Є. <i>МЕХАНІЗМ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ОСВІТИ</i>	861
Мікуліна М.О., Поливаний А.Д. <i>АНАЛІЗ ОСНОВНИХ МЕТОДІВ ОПТИМІЗАЦІЇ ФІНАНСОВИХ ВИТРАТ АГРОПІДПРИЄМСТВА НА ЕНЕРГОРЕСУРСИ</i>	871
Спаський І.Д., Мартиросян І.А. <i>ПОВЕДІНКОВА ЕКОНОМІКА: ІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ ТА ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ КРЕАТИВНОГО ДОБРОБУТУ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОЇ СФЕРИ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ</i>	880
Стовба Т.А. <i>ЕКОНОМІЧНІ ТА ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ РЕЗУЛЬТАТІВ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ЩОДО МОРСЬКИХ СУДЕН</i>	890
Удодова Я.В. <i>ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА В АУДИТІ ЯК ГАРАНТІЯ ЗАОХОЧЕННЯ ЗАЦІКАВЛЕНОСТІ СУСПІЛЬСТВА</i>	902
Цвілій С.М. <i>МЕТОДОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОРТФЕЛЯ МІЖНАРОДНОЇ КОРПОРАЦІЇ В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ КРАЇНИ З ПОСЛАБЛЕНОЮ ЕКОНОМІЧНОЮ СИСТЕМОЮ</i>	912
Шевченко М.Г., Опанасенко А.О., Шевченко Н.Ю. <i>ФІНАНСОВІ ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ У СФЕРІ НЕРУХОМОСТІ В ПЕРІОДИ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ</i>	926

УДК 355/359:623

[https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-6\(6\)-313-321](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-6(6)-313-321)

Вербовенко Олександр Павлович Начальник Центрального управління військової освіти, Генеральний штаб Збройних Сил України, полковник, <https://orcid.org/0009-0004-5188-267X>

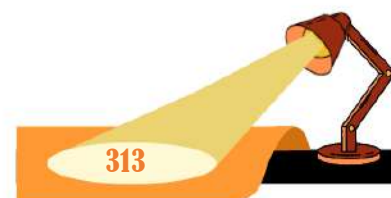
АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТЕЙ ВІДОМОГО НАУКОВО-МЕТОДИЧНОГО АПАРАТУ ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ТАКТИЧНОГО ТА ОПЕРАТИВНОГО РІВНІВ ВІЙСЬКОВОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ЇЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Анотація. Стаття присвячена аналізу процесу удосконалення державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти в умовах її трансформації. Відмічено, що державне регулювання підготовкою фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти – це складна та комплексна система, що реалізується в контексті освітньої політики державного рівня, зокрема у межах трансформації військової освіти.

Обґрунтовано, що, загалом, комплексне застосування різноманітних методик в управлінській діяльності, дозволяє отримувати достовірну інформацію щодо кількісних та якісних показників складових підготовки фахівців тактичного та оперативного рівня та планувати її розвиток на конкретні терміни і відповідно до обраних стратегій трансформації військової освіти.

Узагальнено, що, на сучасному етапі розвитку військової освіти України, фіксують поступове розширення наукових інтересів, охоплюючи більшу кількість явищ та процесів військової освіти, життя та творчості. На основі процесів інтеграції з різними видами наук всередині військової освіти виникають різні підходи до вивчення об'єктів. Методологічною основою усіх наукових процесів є міждисциплінарність, що включає досягнення філософської, психологічної, соціологічної та інших наук. Тому, задля ефективного розвитку наукових досліджень у військовій сфері необхідним є розвиток механізмів державного управління підготовки фахівців тактичного та оперативного рівня.

Доведено, що у проблемі аналізу можливостей науково-методологічного апарату щодо удосконалення державного апарату підготовки фахівців тактичного та оперативного рівня варто вирішити двоєдине завдання: створити умови, необхідні для реалізації тенденцій розвитку безпосередньо військової освіти; запровадження таких засобів, що дають змогу досягти запланованих цілей.

Ключові слова: державне управління, трансформація військової освіти, фахівці тактичного та оперативного рівнів, міжнародне науково-технічне співробітництво.

Verbovenko Oleksandr Pavlovich Head of the Central Department of Military Education, General Staff of the Armed Forces of Ukraine, colonel, <https://orcid.org/0009-0004-5188-267X>

ANALYSIS OF THE POSSIBILITIES OF THE KNOWN SCIENTIFIC AND METHODOLOGICAL APPARATUS FOR IMPROVING THE STATE REGULATION OF THE TRAINING OF SPECIALISTS AT THE TACTICAL AND OPERATIONAL LEVELS OF MILITARY EDUCATION IN THE CONDITIONS OF ITS TRANSFORMATION

Abstract. The article is devoted to the analysis of the process of improving the state regulation of the training of specialists at the tactical and operational levels of military education in the conditions of its transformation. It was noted that the state regulation of the training of specialists of the tactical and operational levels of military education is a complex and complex system that is implemented in the context of the educational policy of the state level, in particular within the framework of the transformation of military education.

It is substantiated that, in general, the complex application of various methods in management activities allows you to obtain reliable information about the quantitative and qualitative indicators of the components of the training of tactical and operational level specialists and to plan its development for specific terms and in accordance with the selected strategies for the transformation of military education.

It is summarized that, at the current stage of the development of military education in Ukraine, a gradual expansion of scientific interests is recorded, covering a greater number of phenomena and processes of military education, life and creativity. On the basis of the processes of integration with various types of sciences within military education, different approaches to the study of objects arise. The methodological basis of all scientific processes is interdisciplinarity, which includes the achievements of philosophical, psychological, sociological and other sciences. Therefore, for the effective development of scientific research in the military sphere, it is necessary to develop the state management mechanisms for the training of specialists at the tactical and operational level.

It has been proven that in the problem of analyzing the capabilities of the scientific and methodological apparatus in relation to the improvement of the state apparatus of training specialists at the tactical and operational level, it is necessary to solve a two-fold task: to create the conditions necessary for the implementation

of the development trends of military education directly; introduction of such means that make it possible to achieve the planned goals.

Keywords: public administration, transformation of military education, tactical and operational level specialists, international scientific and technical cooperation.

Постановка проблеми. З-поміж існуючих управлінських процесів, державне регулювання освітньою галуззю – найскладніше. Пояснити такий стан речей можна таким чином, в державному регулюванні освітньою галуззю інтегруються різні цілі та завдання, напрями та об'єкти. Але першою чергою, таке державне регулювання є різновидом управлінського впливу, особливо якщо мова йде про підготовку фахівців сектору безпеки й оборони України. В аналіз потенціалу відомчого науково-методичного апарату щодо удосконалення державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти в умовах її трансформації необхідно враховувати механізми такого регулювання, інституційне його забезпечення, наявність інструментальних взаємозв'язків тощо.

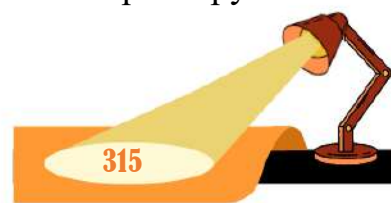
Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти були предметом досліджень багатьох вчених, однак, варто відзначити, що незважаючи на такий вагомий науковий доробок конкретизації потребують питання, пов'язані із розробкою раціональних програм модернізації та трансформації військової освіти, що зумовлює актуальність та практичну значимість проведеного дослідження.

Мета статті: на основі систематизації існуючих наукових підходів опрацювати послідовність процесу удосконалення державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти в умовах її трансформації.

Виклад основного матеріалу. Підготовка фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти є важливою складовою сектору безпеки і оборони, оскільки забезпечує зв'язок кожного його елемента із кваліфікованими спеціалістами, задовольняє попит щодо освітніх послуг, зміцнює національну безпеку. Проблема підготовки згаданих вище фахівців має значний інтерес в межах представленого дослідження.

Державне регулювання підготовкою фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти – це складна та комплексна система, що реалізується в контексті освітньої політики державного рівня, зокрема у межах трансформації військової освіти.

Для свого функціонування військова освіта України звертається до численних регуляторних методів та інструментів, на основі співвідношення яких і формуються ключові особливості військового освітнього простору.

Успіхи і досягнення у науці

Зважаючи на це, управлінська теорія у сфері військової освіти розробляє та проєктує дієві методи та засоби для досягнення освітньої мети, звертається у практиці до власної методології та наукового апарату, формує властиві їй категорії та поняття.

Державне регулювання підготовкою фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти в широкому трактуванні – це частина державного управління, а також взаємодія відомчих управлінських органів, вищих військових навчальних закладів та закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання, і наукових та науково-методичних установ.

Враховуючи подане вище, реалізація оптимізації або удосконалення в одному структурному елементі неминуче призводить до змін в решті елементів системи державного регулювання.

На особливу увагу у системі державного управління військовою освітою заслуговує відомчий науково-методичний апарат і його вплив на удосконалення державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти в умовах її трансформації.

Відомчий науково-методичний апарат реалізується на основі прийняття управлінського рішення і є відповідальним за стан справ у сфері, тобто за виконання конкретних завдань та функцій.

Можливості відомчого науково-методичного апарату дозволяють формувати раціональні програми модернізації та трансформації військової освіти. Можна стверджувати, що основними завданнями відомчого науково-методичного апарату щодо удосконалення державного регулювання підготовки фахівців тактичного та оперативного рівнів військової освіти в умовах її трансформації є:

- розроблення методів визначення вимог щодо моделей підготовки фахівців;

- розроблення раціональних програм підготовки фахівців з урахуванням змін оперативної обстановки;

- розроблення методик підготовки фахівців;

- розроблення методик прогнозування темпів модернізації зразків озброєння, військової техніки та їх забезпечення у військах;

- оцінка динаміки зміни за часом наявного освітнього та методичного потенціалу у підготовці фахівців;

- методики визначення термінів готовності фахівця тактичного та оперативного рівня;

- визначення оптимальних механізмів державного регулювання підготовкою фахівців тактичного та оперативного рівня;

- виокремлення напрямків удосконалення інституційних механізмів державного регулювання підготовкою фахівців;

- розроблення моделей підготовки фахівців тактичного та оперативного рівня;

визначення перспективних способів впровадження інновацій у зміст підготовки фахівців тощо.

Загалом, комплексне застосування різноманітних методик в управлінській діяльності, дозволяє отримувати достовірну інформацію щодо кількісних та якісних показників складових підготовки фахівців тактичного та оперативного рівня та планувати її розвиток на конкретні терміни і відповідно до обраних стратегій трансформації військової освіти.

Відомчий науково-методичний апарат покликаний здійснювати прогнози щодо змін варіантів розвитку військової освіти з урахуванням військово-політичної ситуації в країні, запитів суспільства та бойового досвіду представників сектору безпеки і оборони України [4].

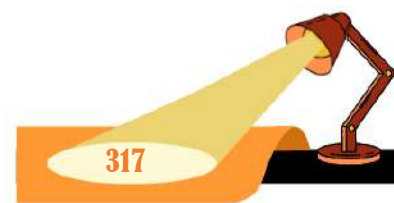
Узагальнений аналіз наукових праць свідчить про те, що існує потреба у розширенні та поглибленні наукових-методичних орієнтирів у військовій освіті, формуючи при цьому нову наукову раціональність, яка детермінує зміни парадигм у процесі наукового пізнання. Можна констатувати, що сучасна військова освіта України переживає перехідний стан від традиційної науково-методичної діяльності до нових форм раціональності, самосвідомості та ідентичності [3].

Сучасному етапу розвитку науки та методології характерні відкритість до інновацій, течій, концепцій, а рушійними силами розвитку наукового пізнання можна вважати методологічні підходи. Зважаючи на це у державному регулюванні підготовки фахівців тактичного та оперативного рівня, необхідно визначати стратегію, змістовну характеристику діяльності та шляхи її оновлення та розвитку.

За такої ситуації доцільним є застосування окремих державних стратегій, щоб існувала можливість розроблення напрямів та шляхів удосконалення науково-методичного апарату щодо державного регулювання згаданої підготовки. У кожній стратегії повинна бути закладена фундаментальна ідея щодо пізнання та трансформацій військової освіти, що вимагає відповідної концепції згідно із провідною науковою позицією [1].

Цілком очевидно, що наукова сфера та методологія є основними складовими в удосконаленні державного управління. Розуміння сутності наукової діяльності, її відмінних ознак, і водночас спроби пошуку спільних, для органічного поєднання науки із освітою – є передумовою результативної діяльності майбутнього фахівця тактичного та оперативного рівня.

Наука завжди активно включається у сферу військової освіти. Представники управлінської галузі у своїй діяльності активно звертаються до науково-методичного потенціалу. Пояснити такий стан речей можна так: наукові дослідження спрямовані на вивчення складних ієрархічних та багатофункціональних систем, що включають як конкретні явища, так і історичні процеси та еволюцію в цілому.

Успіхи і досягнення у науці

На сучасному етапі розвитку військової освіти України фіксують поступове розширення наукових інтересів, охоплюючи більшу кількість явищ та процесів військової освіти, життя та творчості. На основі процесів інтеграції з різними видами наук всередині військової освіти виникають різні підходи до вивчення об'єктів.

Методологічною основою усіх наукових процесів є міждисциплінарність, що включає досягнення філософської, психологічної, соціологічної та інших наук. Тому, задля ефективного розвитку наукових досліджень у військовій сфері необхідним є розвиток механізмів державного управління підготовки фахівців тактичного та оперативного рівня.

Для визначення можливостей державного управління науково-методичного забезпечення у підготовці фахівців тактичного та оперативного рівня, слід усвідомити сутність цієї діяльності. Це діалектика поєднання процесів диференціації, інтеграції, поєднання компонентів різних наук, формування нових галузей у традиційних науках тощо [2].

Одним із завдань держави є надання пріоритетної підтримки науково-методологічного апарату як перспективного джерела економічного зростання та атрибуту національних інтересів, культури та освіти. Держава як політичний інститут повинна створити умови для розкриття інтелектуальних ресурсів громадян та їх реалізації, забезпечити використання досягнень науково-технічної галузі у вирішенні соціально-економічних та культурних питань.

Необхідно констатувати, що наукова галузь та методологія України характеризується нині, особливо під час війни, низкою негативних тенденцій:

- технічно вичерпана матеріально-технічна база;
- старіння наукових кадрів;
- потреба в удосконаленні нормативно-правової бази;
- неоднозначність правових засад державної політики щодо існування середовища наукових технологій;
- перешкоди у здійсненні інноваційної діяльності;
- рівень комерціалізації науково-технічних та науково-дослідних новацій;
- відсутність пріоритетності у наукових розробках;
- низький рівень державних інвестицій та фінансової підтримки;
- рівень розвитку міжнародного наукового співробітництва тощо.

Подані вище узагальнені проблеми є характерними і для військової освіти, а тому для їх вирішення слід спроектувати ефективний механізм державного управління підготовкою фахівців тактичного та оперативного рівня.

Державне управління підготовки фахівців тактичного та оперативного рівня реалізується за дотримання таких принципів:

єдність наукового, технічного, економічного, духовного потенціалів суспільства;

інтеграція централізованого та децентралізованого управління у науковій діяльності;

забезпечення творчої, наукової та науково-технічної свободи;

баланс фундаментальних та емпіричних досліджень;

упровадження досягнень науки;

забезпечення співробітництва у світовій науці;

свобода поширення інформації наукового та науково-технічного призначення;

відкритість у міжнародному науково-технічному співробітництві;

інтеграція українського наукового простору у світовий.

Варто нагадати, що механізмами державного управління вважають практичні заходи, стимули, важелі, завдяки яким державна влада має змогу впливати на суспільні відносини, з метою реалізації поставлених цілей. У практиці державного управління механізм зазвичай зображують ланцюговими схемами. На особливу увагу заслуговують фактори впливу на державне управління, що можуть бути соціальними, економічними, політичними, правовими та адміністративними, тобто залежать від сфери суспільних відносин. Проте, як зазначалось вище, сучасні процеси є комплексними та інтегративними, тому поширеним механізмом державного управління є комплексний механізм, як система засобів цілеспрямованого впливу органів державного управління (адміністративних, політичних, соціальних, економічних, організаційних та культурологічних).

Отже, за результатами узагальнення аналізу теоретичних досліджень, вважаємо, що удосконалення науково-методологічного апарату щодо удосконалення державного апарату підготовки фахівців тактичного та оперативного рівня це сукупність усіх можливих засобів, які може застосувати держава для досягнення оптимальних результатів у військовій освіті на користь суспільства. Ключовими напрямками такого удосконалення можуть бути:

1) Економічний – державне управління щодо фінансового та інвестиційного забезпечення військової освіти.

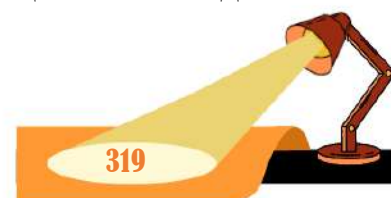
2) Мотиваційний – формування адміністративних, соціальних та економічних стимулів.

3) Організаційний – формулювання чітких цілей, завдань, функцій, методів та структури.

4) Політичний – формування соціально-культурної політики.

5) Правовий – нормативно-правове забезпечення військової освіти.

Представлені вище напрямки науково-методологічного апарату щодо удосконалення державного апарату підготовки фахівців тактичного та оперативного рівня покликані забезпечити неперервні процеси взаємодії

Успіхи і досягнення у науці

науки та освіти. Ми потребуємо розвитку цих напрямків, проте українська держава у стані визвольної війни не в повному обсязі допрацьовує такі складові механізмів як політика, фінанси, страхування, нормативне забезпечення та інші. Така ситуація пояснюється відсутністю оперативної інформації щодо наукових досліджень у військовій сфері, відсутність стабільності та ефективності у функціонуванні економіки, існування потужних загроз та викликів у сфері національної безпеки. До цього переліку слід ще додати, що українській системі державного управління притаманна низка негативних ознак, які також гальмують запропоновані вище механізми, як то:

невпорядкованість адміністративної системи;

статус та позиціонування у суспільстві законодавчої та виконавчої гілок влади;

рівень корупції та непрофесійні дії в управлінській діяльності;

відсутність зорієнтованості на суспільні інтереси.

Слід зазначити, що основним висновком є висновок щодо потреби у реформах у державному секторі управління, які можуть посилити згадані процеси удосконалення. Зокрема, домінування економічних стимулів та організаційних. Економічні стимули повинні сприяти фінансуванню необхідних процесів та передачі чималої кількості функцій з державної сфери у приватну, а організаційні – сприяти дебіюрократизації. Додатковими можливостями науково-методологічного апарату щодо удосконалення державного апарату підготовки фахівців тактичного та оперативного рівня є:

закладення основ державної політики у вигляді концептуального документу;

розроблення пропозицій для законодавчої бази на основі співпраці теоретиків та практиків;

запровадження дієвих заходів у підготовці наукових кадрів;

проектування системи прогнозування розвитку військової освіти;

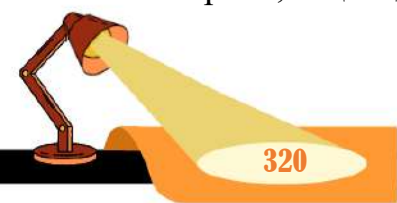
здійснення політики відповідно до вимог сьогодення та змін регіонального та глобального характеру;

розроблення та реалізація державної інноваційної політики, що передбачає повноцінне фінансування програм та проектів військової галузі;

формування системи аудиту щодо використання державних коштів;

запровадження організаційно-правової бази з метою залучення досвідчених науковців.

Необхідно наголосити, що зазначені рекомендації не є вичерпними, оскільки передовий досвід активно звертається до положень інституційної теорії та синергетичного підходу у державному управлінні. Інституційна теорія та практичні цінності, які вона декларує враховує так звані трансакційні витрати, що дозволяють досягти оптимальних показників державного

управління. Щодо синергетичного підходу, то згідно із його концептом, управління повинно базуватись на синергетиці – особливому сучасному стилі мислення – науковому та інтегративному.

Висновки. Таким чином, у проблемі аналізу можливостей науково-методологічного апарату щодо удосконалення державного апарату підготовки фахівців тактичного та оперативного рівня варто вирішити двоєдине завдання: створити умови, необхідні для реалізації тенденцій розвитку безпосередньо військової освіти; запровадження таких засобів, що дають змогу досягти запланованих цілей.

Література:

1. Георгадзе О.А., Петров В.А. Часткова методика оцінювання рівня методичної діяльності кафедри військової підготовки. Сучасні інформаційні технології у сфері безпеки та оборони. Київ : НУОУ, 2022. № 1 (43). С. 99–104. <https://doi.org/10.33099/2311-7249/2022-43-1-99-104>

2. Георгадзе О.А., Харабара В.І., Горбенко С.В. Методичний підхід щодо оцінювання якості програми індивідуальної підготовки артилерійських підрозділів. Науковий журнал Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба “Системи озброєння і військова техніка”. – 2015. – № 2 (42). – С. 68–70.

3. Гринькевич О. С. Управління конкурентоспроможністю вищої освіти України (методологія аналізу і системи моніторингу). Дис. ... доктора екон. наук: 08.00.03. Львів, 2018. 628 с.

4. Оборонне планування на основі спроможностей: особливості та перспективи впровадження / І. Руснак, А. Петренко, А. Яковенко, І. Романюк, В. Кохно // Наука і оборона. – 2017. – № 2. – С. 3-10.

5. Оборонна реформа: системний підхід до оборонного менеджменту: монографія / А. Павліковський, В. Фролов, Ф. Саганюк та ін.; за заг. ред. А. Сиротенка. – К.: НУОУ, 2020. – 274 с.

References:

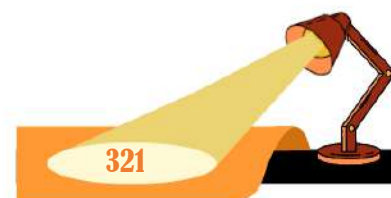
1. Georgadze O.A., Petrov V.A. Partial methodology for assessing the level of methodological activity of the Department of Military Training. Modern information technologies in the field of security and defense. Kyiv: NUOU, 2022. No. 1 (43). P. 99–104. <https://doi.org/10.33099/2311-7249/2022-43-1-99-104>

2. Georgadze O.A., Kharabara V.I., Horbenko S.V. A methodical approach to assessing the quality of the program of individual training of artillery units. Scientific journal of Kharkiv Air Force University named after Ivan Kozhedub "Weapon systems and military equipment". – 2015. – No. 2 (42). – pp. 68–70.

3. Hrynkevich O. S. Management of competitiveness of higher education of Ukraine (methodology of analysis and monitoring system). Diss. ... doctor of economics. Sciences: 08.00.03. Lviv, 2018. 628 p.

4. Defense planning based on capabilities: peculiarities and prospects of implementation / I. Rusnak, A. Petrenko, A. Yakovenko, I. Romanyuk, V. Kohno // Science and defense. – 2017. – No. 2. – P. 3-10.

5. Defense reform: systematic approach to defense management: monograph / A. Pavlikovskyi, V. Frolov, F. Saganyuk, etc.; in general ed. A. Syrotenko. - K.: NUOU, 2020. - 274 p.

Журнал

«Успіхи і досягнення у науці»

(Серія «Право», Серія «Освіта», Серія «Управління та адміністрування», Серія «Соціальні та поведінкові науки»)

Випуск № 6(6) 2024

*Формат 60x90/8. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 8,2.*

*Видавець:
ФОП «Жукова Ірина Віталіївна», Свідоцтво серія ДК № 7425 від 09.08.2021 р.*